

Neverím v zázraky

Zoči Voči

Kráčam zasneženým mestom sám
do okien sa pozerám.
Rozmýšľam nad tým, kde som teraz mohol byť,
zo spomienky zostal rám na fotku si nepamätám.
Snažím sa zabudnúť a nechať to ísť.

Učím sa na vlastných chybách,
v zázraky neverím.
Dôvod, že mávam z lásky strach,
tak ľahko nezmeníš.
Presvedč ma teda, že si tá,
ktorú milovať mám (ktorú milovať mám)

Časom úzkosť aj tak prekonám,
prelistujem pár strán.
Akurát sa poučím do ďalších dní,
že niekedy je menej viac.
Občas sa oplatí zastať,
a vtedy ostrejšie svet uvidím.

Učím sa na vlastných chybách,
v zázraky neverím.
Dôvod, že mávam z lásky strach,
tak ľahko nezmeníš.
Presvedč ma teda, že si tá,
ktorú milovať mám (ktorú milovať mám)

Učím sa na vlastných chybách,
v zázraky neverím.
Dôvod, že mávam z lásky strach,
tak ľahko nezmeníš.
Presvedč ma teda, že si tá,
ktorú milovať mám (ktorú milovať mám)
Učím sa na vlastných chybách,
v zázraky neverím.
Dôvod, že mávam z lásky strach,
tak ľahko nezmeníš.
Presvedč ma teda, že si tá,
ktorú milovať mám.

Kráčam zasneženým mestom sám...